

Barberaren på Amiralen

Figaro (Ingvar Wixell) och doktor Bartolo (Arne Tyrén) i en scen av operan.

Det bästa av de verkligt skrattretande numren i Rossinis opera "Barberaren i Sevilla" är kanske den s k förtalsarian (La calunia). Till intrigmakaren Basilios redogörelse för skvallrets förödande verkan har Rossini med oemotståndlig komik använt sin uppfinning crescendo, börjande med ett viskande sus och växande till ett kanonskott. I sommarens folkparksturné från Operan, vilken på lördagskvällen gästade Amiralen, är det den garvade Sven Nilsson som på klassiskt manér med obehagligt långa fingrar och bredspetsig hatt även i övrigt gör en högst kostlig Babilio — inte minst när han senare mot goda mutor blir sjuk och efter många hälsningar drar sig tillbaka.

Doktor Bartolo är en knarrig gubbe som vill ingå giftermål med sin unga myndling — väl mest för att komma åt arvet. Rollen gestaltades med passande stelbenthet och runda toner av teaterns nu främste buffo-bas, Arne Tyrén. Titledpartiet (Barberaren Figaro) utfördes av Ingvar Wixell, som har en säregnet skön baryton men också till fullo behärskar det virtuosa, något som han demonstrerade i factotum — ("han som gör allt") monologen — vilken ju f ö är ett bravurnummer och ingalunda nå-

gon "vacker aria" såsom antytts i denna tidning.

Den unga sköna heter Rosina. Det partiet är avgjort operans minst tacksamma, bl a beroende på att det är upptransponerat från altläge. Birgit Nordin tog sig nått och täck ut samt presterade vokal sett vad man rimligen kan begära. Ljuvlig var den valfria ariettan — en graciös Pergolesi till mjukt sordinerade stråkar.

Uppå scenen var det alltså Kgl Teaterns elit som agerade. Det för resebruk beklagligt nedbantade Hovkapellet var visserligen inget B-lag — blåsarna stod för goda insatser — men stråkstyrkan var kännbart svag. Lars af Malmberg gjorde det bästa möjliga av situationen och dirigerade med smak och stadga.

Trots den önskvärda större orkesternummerären är Barberaren en opera som med viss fördel kan gå på turné. De inte särdeles gediget sammanfogade musiknumren kan nämligen av regissören behandlas ganska respektlöst. Fastän malmöborna nu på ett mycket nöjsamt sätt fått minnet av Barberaren uppfärskat, anser tydligen teaterchefen Gösta Folke det angeläget att till hösten ta upp verket på Stadsteatern.

Ingemar Schmidt.